

Yoel Kitabı ve Laodikya'daki Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Sayı On Dokuz

Jeff Pippenger
2025-12-25

On dokuz sayısı

Yahuda oymağının Aslanı, İsa'ya verilen bir isimdir ve Mesih'in peygamberlik Sözü'nü mühürleme ve sonra da mühürlerini açma işini vurgular. Vahiy'in beşinci bölümünde, aynı zamanda David'in kökü olan Yahuda oymağının Aslanı kitabı açmaya gücü yetti. David'in "kökü" Jessie idi, Jessie'nin kökü Pharez'di, onun kökü Judah'dı, onun kökü Jacob'tu, onun kökü Isaac'tı, onun kökü Abraham'dı. Yahuda oymağının Aslanı ile bağlantılı olarak David'in ya da Jessie'nin kökünden söz edilmesi, başlangıç ve son ilkelerini, yani Alfa ve Omega'yı vurgular. Vahiy'in birinci bölümünde İsa Mesih'in Vahyinin mühürleri açıldığında, O'nun karakterinin başlıca özelliği O'nun Alfa ve Omega olmasıdır. O'nun kim olduğu, zamanın geldiğine karar verdiğinde, Yahuda oymağının Aslanı'nın mühürlediği peygamberlik sözlerinin mühürlerini açmak için kullanılan ilke de budur.

Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nün mühürlerinin açılması, O'nun iradesine göre uyanışlar meydana getirmek için Sözü'nün gücünü kullanarak yürüttüğü kurtuluş işinin bir unsurudur. Bayan White, Daniel ve Vahiy kitapları daha iyi anlaşıldığında aramızda büyük bir uyanış görüleceğini söylüyor. Uyanış ve reformu O'nun iradesine göre ortaya çıkaran, Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nün ışığıdır.

Kardeş White, son günlere bakarken, son zamanlarda Tanrı'nın halkı arasında gerçekleşecek büyük bir reformdan söz eder. Kutsal tarihteki uyanış ve reformların hepsi Tanrı'nın Sözü'nden kaynaklanmıştır ve bu kutsal dönemlerin her biri, Pazar yasasından kısa bir süre önce başlayacak son büyük uyanış ve reforma işaret ediyordu. Bu uyanışlar, Tanrı'nın Sözü'nün mühürünün açılmasıyla ortaya çıkar. Yedi gök gürlemesi mühürlenmişti; tıpkı Daniel kitabının on ikinci bölümde mühürlendiği gibi.

1260 simgesiyle ilişkilendirilen bir dağılma döneminin peygamberlik özelliklerini uyguladığımızda, Vahiy'in on birinci bölümünde Musa ile İlyas'ın üç buçuk gün boyunca sokakta ölü olduğunu görürüz. On sekizinci ayete gelindiğinde Tanrı'nın gazabının zamanı gelmiştir. Musa ile İlyas, insanlığın lütuf zamanının kapanmasından hemen önce Tanrı'nın halkını temsil eder. İsa'nın çarmıha gerildiği Sodom ve Mısır'ın sokaklarında 1260 sembolik gün boyunca dağılmış durumdadırlar.

Musa ve İlyas, üçüncü ayetten başlayıp sokakta öldürüldükleri yedinci ayete kadar tanıklıklarını vermek üzere yetkilendirildiler. Yuhanna ikinci ayette tapınağı ölçmeyi bitirdi; ardından Musa ve İlyas, çul kuşanmış olarak tanıklıklarını vermek üzere yetkilendirildiler. İlyas ve Musa'nın mesajı 1844'te Filadelfya Millerci Adventizmine verildi ve 1863'e gelindiğinde, sesleri nesilden nesile aktarılan örf ve geleneklerin altında gömüldü. 1863'ten itibaren artan karanlığın bir sembolü olan "çul" kuşanmış hâlde, üç buçuk yıl boyunca tanıklıklarını vermek üzere yetkilendirildiler.

Yedi gök gürlemesinin birinci ve ikinci meleklerin olaylarını temsil ettiğine dair Kız Kardeş White'ın tanımını satır üzerine satır tarzında uyguladığımızda, bir meleğin bir mesajla yeryüzüne inmesiyle başlayan bir tarih kurarız; ancak satır üzerine satır bakıldığında, melek hem birinci hem de ikinci melektir. Bunlardan biri 11 Ağustos 1840'ta bir ayağını karaya, bir ayağını da denize koydu; diğeri ise 19 Nisan 1844'teki hayal kırıklığına vardı.

Her bir paralel tarihteki bir sonraki yol işareti, Habakkuk'un tablolarıyla ilişkilendirilen Tanrı'nın elidir. Birinci meleklerle birlikte 1843 çizelgesi hazırlandı, fakat bazı rakamlarda bir hata vardı. İkinci meleklerle birlikte, Tanrı'nın eli, Habakkuk'un tablolarının bir yol işaretidir; bu, O'nun elini hatadan çekmesiyle temsil edildi. O elini çektiğinde, mesaj kademeli olarak gelişti ve 1844 yılının 22 Ekim'indeki hayal kırıklığından hemen önce, Exeter kamp toplantısında doruk noktasına ulaştı.

İki çizgi, dünya çapında bir mesajı tanımlar; çünkü gelen melek bir ayağını karaya, bir ayağını denize koyar ve ilham bize bunun dünya çapında bir mesajı temsil ettiğini bildirir. Melek ayrıca on bakire benzetmesindeki gecikme zamanının başlangıcını da belirtir. Bu ilk işaret taşında Tanrı'nın elinin bir yalan ortaya çıkardığını da görüyoruz. 19 Nisan 1844'te, peygamberlik bağlamında, sanki görüm yalan söylemiş gibi göründü; ama sabredenler beklediler ve görüm gecikmiş olsa da yalan söylemedi. Ama kurmakta olduğumuz çizgi başladığında, ilk hayal kırıklığının yalanı, ilk işaret taşının bir özelliği olarak işaretlenir.

Öyleyse, Tanrı'nın eli ve Habakkuk'un levhalarıyla ilgili işaret taşı, Tanrı'nın bir hatayı örttüğünü ve sonra elini o hatadan çektiğini gösterir. Millerci hareketin tarihinde, hata 1842 Mayısında çizelge basıldığında Tanrı tarafından izin verilmişti ve 1843 yılı sona erdiğinde sonrasında bu hata ortaya çıktı; ama rakamlardaki hatadan Rab'bin elini çekmesi bir süre sonraydı. Hata, 1842 Mayısından ilk hayal kırıklığından bir süre sonrasına kadar sürdü. Birinci melek için, Tanrı'nın eli ve Habakkuk'un levhaları 1842 Mayısında işaretlenir; ama ikinci meleğin tarihinde O'nun elini çekmesi, ilk hayal kırıklığından kısa bir süre sonra olacaktı.

Bu, "el" yol işaretini peygamberî bir dönem olarak tanımlar. O'nun elinin bir hatayı örtmesiyle başlayan ve elinin o hatanın üzerinden çekilmesiyle sona eren bir dönem. O'nun elinin örtmesi ve açmasıyla belirlenen bu dönem, Yahuda kabilesinin Aslanı'nın peygamberlik ışığını mühürleyip sonra mühürünü açması şeklindeki işinin bir tasviridir. Hakikati örttü, sonra aynı hakikati—ilk ışıkla çelişmeyen farklı bir ışık altında—açığa çıkardı. Bunu, Millerci Gece Yarısı Çılgılığı'nın uyanış ve reformunu ortaya çıkarmak için yaptı.

Meleğin gelişiyile başlayan bekleme dönemi, Eli kaldırıldığında sona erdi; böylece peygamberlik ışığının mührü açıldı ve "yedinci ay hareketi" başladı; bu hareket Exeter kamp toplantısındaki Gece Yarısı Çılgılığı mesajına götürdü; orada mesaj bir gelgit dalgasına dönüştü ve Büyük Hayal Kırıklığı'nda kapının kapanmasına kadar sürdü. Tanrı'nın Sözü'nün mührünün açılması yoluyla gücünün tezahürü, giderek büyüyen bir uyanış ve reform doğurdu.

1863'te, Laodikyalı Millerci hareketin Şeria'yı geçmesi yasaklandı ve İlyas ile Musa'yı taşıdıkları için çöle gönderildi. William Miller'in mesajı İlyas'ın mesajıydı ve Miller'in temel mesajı ise Musa'nın "yedi kez" öğretisiydi. "Yedi kez"i reddetmek Musa'yı öldürmektir; Miller tarafından ortaya konulan temel gerçeği reddetmek ise İlyas'ı öldürmektir. 1863'te haberci de mesaj da sokakta

katledildi ve o andan itibaren onları bulmanın tek yolu Yerehya'nın kadim yollarında mezarlarını aramaktı. Sokakta ölüydüler - ta ki diriltilene kadar. Onlar, "sıralarıyla açıklanacak" olan "yedi gök gürlemesinin gelecekteki olayları" yüz kırk dört binin tarihinde tekrarlandığında diriltilir.

Birinci meleğın tarihi, ikinci meleğın tarihiyle üst üste getirildiğinde, peygamberlik yapısı Mesih'in elini izlemek için bir referans noktası ortaya çıkarır; bu el, Gece Yarısı Çağırısı'nın yolu üzerindeki ışıktır. Gece Yarısı Çağırısı'nın ilk ışığı yolu aydınlatır ve yolda yukarıya doğru yol gösteren de O'nun "görmekli sağ kolu"nun ışığıdır.

Işıkla çevrili olduğumu ve yerden giderek daha yükseğe yükseldiğimi hissettim. Dünyadaki Advent halkını aramak için başımı çevirdim, ama onları bulamadım; o sırada bir ses bana, "Yeniden bak ve biraz daha yukarıya bak," dedi. Bunun üzerine gözlerimi kaldırdım ve dünyanın çok yukarısında, yükseltilmiş düz ve dar bir yol gördüm. Advent halkı bu yolda, yolun ilerideki ucunda bulunan şehre doğru gidiyordu. Yolun başında, arkalarında kurulmuş parlak bir ışık vardı; bir melek bunun "gece yarısı haykırışı" olduğunu söyledi. Bu ışık yol boyunca parlıyor ve ayaklarına ışık veriyordu, sendelemesinler diye.

Hemen önlerinde olup onları şehre götüren İsa'dan gözlerini ayırmadıkları sürece güvendediler. Ama kısa süre sonra bazıları yoruldu ve şehrin çok uzakta olduğunu, oraya çoktan girmiş olmayı beklediklerini söylediler. Bunun üzerine İsa görmekli sağ kolunu kaldırarak onları cesaretlendirirdi; kolundan çıkan bir ışık advent kafilesinin üzerinde dalgalanırdı ve onlar da 'Aleluya!' diye haykırırlardı. Bazıları ise düşüncesizce arkalarındaki ışığı inkâr ettiler ve kendilerini buralara kadar götürenin Tanrı olmadığını söylediler. Arkalarındaki ışık söndü, ayaklarını tam bir karanlıkta bıraktı; onlar da sendeleyip işareti de İsa'yı da gözden kaybettiler ve patikadan aşağı, aşağıdaki karanlık ve kötü dünyaya düştüler. Ellen G. White'ın Hıristiyan Deneyimi ve Öğretileri, 57.

Mesih görmekli kolunu kaldırdığında, "elini" halkına önderlik etme işinin bir sembolü olarak kullanır. 11 Ağustos 1840'ta inen ilk melek ile ikinci meleğın gelişini birlikte ele aldığımızda, her iki meleğın de ellerinde birer mesaj olduğunu görürüz.

Bana, yeryüzünde yürütülen işe tüm göğün duyduğu ilgi gösterildi. İsa, güçlü bir meleğın inmesi ve yeryüzünün sakinlerini İkinci gelişine hazırlanmaları için uyarması üzere görevlendirdi. Melek gökte İsa'nın huzurundan ayrılırken, son derece parlak ve görmekli bir ışık önünden gidiyordu. Bana, görevinin yeryüzünü görmekle aydınlatmak ve insanı Tanrı'nın yaklaşan gazabı konusunda uyarmak olduğu söylendi. ...

"Bir başka güçlü melek, yeryüzüne inmekle görevlendirildi. İsa onun eline bir yazı koydu ve o yeryüzüne gelirken, 'Babil yıkıldı, yıkıldı' diye haykırdı. Sonra hayal kırıklığına uğrayanların yeniden gözlerini göğ'e kaldırdıklarını, Rablerinin görünmesini iman ve umutla beklediklerini gördüm. Ama birçoğu sanki uyurmuş gibi, sersemlemiş bir halde kalmış görünüyordu; yine de yüzlerinde derin bir kederin izini görebiliyordum. Hayal kırıklığına uğrayanlar, Kutsal Yazılardan bekleme zamanında olduklarını ve görümün gerçekleşmesini sabırla beklemeleri gerektiğini gördüler. Rablerini 1843'te beklemeye yönelten aynı kanıtlar, O'nu 1844'te de beklemelerine yol açtı. Yine de çoğunluğun 1843'te imanlarına damga vuran o hararete sahip olmadığını gördüm. Hayal kırıklıkları imanlarını zayıflatmıştı." Early Writings, 246, 247.

Her iki melek de, birlikte tek bir sembol oluşturan üç meleğin bireridir; bu yüzden temsil ettikleri mesaj bakımından uyum içindedirler, ancak her biri kendi özgün mesajını temsil eder. Her iki meleğin de ellerinde bir "yazı" vardır; bu, bir sınavı temsil eder. "Birinci ve ikinci melekler üçüncü meleklerle paralel ilerlemelidir."

"Tanrı, Vahiy 14'ün mesajlarına peygamberlik çizgisi içinde yerlerini vermiştir; onların işi de bu dünyanın tarihinin kapanışına dek sona ermeyecektir. Birinci ve ikinci meleğin mesajları, hâlâ bu zaman için gerçektir ve bundan sonra gelenle paralel olarak ilerleyecektir. Üçüncü melek uyarısını yüksek sesle bildirir. Yuhanna, 'Bundan sonra,' dedi, 'gökten inen, büyük yetkiye sahip başka bir melek gördüm; yeryüzü onun yüceliğiyle aydınlandı.' Bu aydınlanışta, üç mesajın tümünün ışığı birleşmiştir." The 1888 Materials, 803, 804.

Kardeş White, üçüncü meleği Vahiy 18'deki melek olarak tanımlar ve birinci ve ikinci meleklerin, Vahiy 18'deki melek olarak tanımladığı üçüncü meleğin temsil ettiği peygamberî tarihle paralel gideceğini belirtir. Böylece, birinci meleğin 11 Ağustos 1840'taki inişini 11 Eylül ile ilişkilendiriyor ve Vahiy 18'in meleğinin "üçüncü melek" olduğunu belirtiyor. Üçüncü melek, üçünün sonuncusudur ve birincisi tarafından tip olarak temsil edilir; bu nedenle Kardeş White, birinci meleğin görevinin Vahiy 18'in meleğinin göreviyle özdeş olduğunu bildirir, çünkü her iki meleğin görevi de "yüceliğiyle yeryüzünü aydınlatmak"tı.

"Yedi gök gürültüsü", birinci ve ikinci meleklerin tarihi içinde yer alan ve üçüncü meleğin tarihinde tekrar edilecek olayların bir dizilimini temsil eder. İlham, bu tarihleri "satır üstüne satır" hizaladığımızda, birinci meleğin 1840'taki inişinin 11 Eylül'deki inişiyle örtüştüğünü ortaya koymuştur. Bu, iki tanıkla birlikte yenmesi gereken sınavı bir mesajı tanımlar ve bir hayal kırıklığını ilk işaret taşıyla örtütür.

"Yedi gök gürültüsü", bir hayal kırıklığıyla başlayıp daha büyük bir hayal kırıklığıyla sona eren peygamberlik dönemini temsil eder.

Birinci meleğin inişine dair peygamberlik çizgisi, ikinci meleğin gelişle hizalandığında, "bir hakikat yapısı" ortaya çıkar. Hakikat üç adım olarak tanımlanır; ilk ve son adım aynıdır ve orta adım isyanı temsil eder. İlk iki meleği bu düzenle hizalamak, birinci ve ikinci meleklerden oluşan ve Vahiy 18'deki üçüncü meleği gösteren bir yapı ortaya çıkarır; Vahiy 18'deki üçüncü melek, hem birinci hem de ikinci meleğin bir bileşimidir.

Vahiy 18'in üçüncü meleği iki sestem oluşur. İlk ses, 11 Eylül'de New York'taki binalar yıkıldığında yerine geldi ve dördüncü ayetteki ikinci ses Pazar yasasıdır. 11 Eylül'den Pazar yasasına kadar olan dönemde Vahiy 18'in üçüncü meleği birinci ve ikinci meleklerin bir birleşimini temsil eder. Bu böyle olduğuna göre, söz konusu iki meleğin tarihini "satır üstüne satır" ilkesine göre kullanarak Vahiy 18'in üçüncü meleğinin tarihini temsil etmek — birinci ve ikinci meleği, birinci ve ikinci meleklerle hizalamaktır.

İki melek ilk hayal kırıklığı anında gelir ve her iki melek de peygamberlik bakımından birbirleriyle ilişkilidir ve ikisinin de meleğin elinde bulunan sınavı bir mesajı vardır. Hattaki bir sonraki temsil edilen işaret, Habakkuk'un tablolarıdır; bu da doğrudan Tanrı'nın eliyle ilişkilidir. İlk

meleğin hattında 1843 çizelgesi Mayıs 1842'de hazırlandı ve ikinci meleğin hattında bir çizelge yoktu. Çizelge, ikinci meleğin gelişiyile sona ermişti. İkinci meleğin hattındaki Habakkuk'un tablosu işaretleri, Tanrı'nın elinin 1843 çizelgesinin rakamlarındaki bir hatanın üzerinden kaldırılmasıdır.

O'nun eli, birinci meleğin işaret taşındaki bir yanlışı örttü ve O'nun eli, ikinci meleğin hattında aynı işaret taşında kaldırıldı. Böylece; birinci ve ikinci meleğin paralel hatlarındaki Habakkuk'un levhalarının işaret taşı iki adımı temsil eder. İlk adımda O'nun eli bir yanlışı örter ve Habakkuk'un levhalarının işaret taşıyla belirlenen dönemin sonunda O elini kaldırır. Bekleme zamanı ikinci meleğin gelişiyile başladı ve bekleme zamanı, O'nun elinin kaldırılmasıyla başlayarak kademeli olarak sona erer. Habakkuk'un levhalarının işaret taşı, başlangıcında Mesih'in eliyle, sonunda ise O'nun eliyle işaretlenmiş bir zaman dönemini temsil eder.

İlk hayal kırıklığında iki el işaretlenir ve ikisinin de alınması ve yenmesi gereken sınavı bir mesajı vardır. Daha sonra, temel hakikatleri temsil eden bir peygamberlik zamanı dönemi, Tanrı'nın elinin örtmesiyle başlayıp elinin açığa çıkarmasıyla sona erer. Bir sonraki işaret taşı, Gece Yarısı Çılgılığı'nın, Mesih'in elini izleyerek En Kutsal Yer'e gidecek olanları ayırıp arındırdığı Exeter kamp toplantısıdır.

Mesih En Kutsal Yer'e geçtiğinde, elini göğe kaldırdı ve artık zaman olmayacağına yemin etti. Az önce, üçüncünün tarihinde tekrarlanan, ilk iki meleğin tarihini temsil eden "yedi gökgürültüsü"nü mühürlemişti. "Yedi gökgürültüsü"nü, Daniel'in on ikinci bölümündeki peygamberlik sözlerini mühürlemiş olduğu gibi mühürledi. Daniel'in on ikinci bölümünde, üç sembolik zaman döneminin ilkinde, Mesih iki elini de göğe kaldırır ve Tanrı'nın halkının dağılması sona erdiğinde, "hayret edilen kişiler" hâline gelenlerin artırılıp bir sunu olarak yükseltileceğini ilan eder. Şu anda ele aldığımız birinci ve ikinci meleklerin yapısı, her adımda Tanrı'nın elini simgesel olarak ortaya koyar.

O gerçeği örttüğünde bir hayal kırıklığı ortaya çıkar; elini çektiğinde ise ışık ortaya çıkar ve o ışık, Geceyarısı Çılgılığı mesajının ışığıdır. İlk hayal kırıklığından büyük hayal kırıklığına kadar olan süreç alfa ve omega'nın imzasını taşır ve gerçeğin yapısı içinde ortaya konmuştur. Başlangıç sonu temsil eder ve iki hayal kırıklığı arasındaki yol işaretleri, Habakkuk'un tablolarının mühürlenmesi ve açılmasının etkisini tasvir eder; bu da Yeremya'nın eski yollarının mühürünün açılmasıdır ve, tamamlanmış tapınak bütün dağların üzerine yükseltileceği Pazar yasasından önce, tapınağın onun üzerine inşa edildiği temeli temsil eder. Gerçeğin sözündeki orta yol işareti isyanı temsil eder ve, buğday ile yabancı otların nihai ayrılışıyla temsil edilen tarihte, akılsız bakirelerin isyanını açığa çıkarır.

Habakkuk'un tablolarındaki yol işaretinin temsil ettiği isyan, ilerleyici olarak sunulur; çünkü bu, Tanrı'nın eliyle gösterildiği üzere, tek bir yol işareti değil, başlangıcı ve sonu belirlenmiş bir dönemdir. İlk hayal kırıklığında Tanrı'nın eli iki kez görülür; çünkü ellerinde mesaj bulunan iki melek vardır. İsyanın bir sonraki yol işaretinin de bir başlangıç ve bir bitiş eli vardır; bu nedenle peygamberlik nitelikleri içinde onun da iki eli bulunur. Daha büyük hayal kırıklığının üçüncü yol işareti, tıpkı Daniel kitabının on ikinci bölümünün mühürlenmiş olması gibi, yedi gök gürlemesinin

mühürlendiği tam pasajda, Mesih'in elini kaldırıp göğe yemin ettiğini belirtir. Şu anda ele aldığımız ilk iki meleğin peygamberlik yapısının sonunu melek tam o noktada işaretlediğinde, peygamberlik zamanının uygulanışını da sona erdirir ve kendisini Daniel kitabındaki paralel bir pasajda gösterir; orada elini değil, iki elini birden kaldırır.

Daniel 12'de, son günlerde mühürleri açılan üç peygamberî dönem vardır; çünkü bu, Tanrı'nın halkının son günlerde yaşayacağı şeydir. Daniel'in nihai, doruk noktasındaki görünümünde ilk olarak belirtilen, Tanrı'nın kalıntı halkını temsil eden Daniel'in hem konunun hem de görünümün anlamını kavramış olmasıydı. Daniel'in kaydettiği son şey ise, anlayanlar olarak ayırt edilen Tanrı'nın halkı arasında nihai uyanış ve reformu meydana getirmek için bilginin artışının Yahuda oymağından Aslan tarafından nasıl kullanıldığıdır. O, Daniel 12'nin "üç dönemi"nin mühürlerinin açılmasıyla bağlantılı olarak Vahiy'in "yedi gök gürlemesi"nin mühürlerini açmak suretiyle halkını mühürlemeyi gerçekleştirir.

İsa, Tanrı'nın halkının gücünün dağıtılmasına ilişkin üç buçuk peygamberî günün sonunda bütün "harikaların" tamamlanacağını belirtirken, Vahiy 11'de sokaklardaki ölümün üç buçuk gününün sona erdiği Temmuz 2023'ü işaret etmektedir. Artık harikalar Pazar yasasından önce tamamlanmış olacaktı. O, bir elini değil, iki elini birden kaldırarak Temmuz 2023'ü işaretledi. Bunu yapmakla, Millerit tarihindeki hatanın üzerinden elini çektiği zamandaki gibi, bekleme zamanının sonunu işaretliyordu. İlk hayal kırıklığı, Milleritlerin ilk hayal kırıklığıyla örneklendiği üzere, 18 Temmuz 2020'de gerçekleşti; bekleme zamanı başladı ve O, artakalan halkını toplamak için elini ikinci kez uzattığı Temmuz 2023'e kadar sürdü.

İlk hayal kırıklığı, Tanrı'nın elinin bir hatayı örtmesiyle temsil edilir; Milleritler için bu, 22 Ekim 1844 yerine 1843 yılını belirlemektir. Bu hayal kırıklığı, on ikinci bölümün on ikinci ayetinde temsil edilir. İlk hayal kırıklığı, O'nun elinin hatayı örtmesiyle temsil edilir ve ilk hayal kırıklığına uğrayan Milleritler tarafından örneklendi. On ikinci ayetteki kelime "cometh"tir. Bekleyen ve 1335'e "cometh" olan ne mutlu; 19 Nisan 1844'teki hayal kırıklığına "cometh" olan ne mutlu. "Cometh" olarak çevrilen kelime "dokunmak" anlamına gelir. Milleritler, 1843 yılı 1844 yılına dokunduğunda ilk hayal kırıklıklarını yaşadılar. Daniel kitabının on ikinci bölümünün on ikinci ayeti, hem 19 Nisan 1844'teki ilk hayal kırıklığını, ancak daha doğrudan 18 Temmuz 2020'deki ilk hayal kırıklığını tanımlar.

Bilginin çoğaldığı ve buğday ile yabancı otun nihai ayrımının tamamlandığı, böylece yüz kırk dört bini mühürleyen peygamberlik ışığının mührünün açıldığının ortaya çıktığı sonun zamanında mührü açılan üç dönemin ilk peygamberlik dönemi ile son peygamberlik dönemi aynı peygamberlik dönemidir.

Yedinci ayetteki ilk nokta, Vahiy 11'deki üç buçuk günün dağılmasının 2023 Temmuzundaki sona erişidir; on ikinci ayetteki nokta ise aynı dağılmanın 18 Temmuz 2020'deki başlangıcıdır. Alpha ve Omega, Daniel 12'deki yedi gök gürlemesinin tarihini, 18 Temmuz 2020'deki hayal kırıklığıyla başlayıp üç buçuk sembolik gün sonra, 2023 Temmuzunda sona eren tarih olarak işaretlemişti. Aynı derecede önemli olan şudur: Alpha ve Omega son gecikme zamanının başlangıcını ve bitişini işaretlediğinde, yalnız bir elini değil, her iki elini de göğe kaldırdı ve sonsuzlara dek yaşayan

üzerine ant içti.

İnsanoğlu olan Tanrı'nın Oğlu, Baba ile birlikte yemin ediyor; tam da Tanrı'nın antlaşma halkının hikâyesinin doruk noktasının başladığı yerde, Mesih'in önce Abram'ı bir vaatle çağırdığı ve ardından bu vaadi bir yeminle onayladığı zamanda. Ayakkabılarını çıkar, kutsal topraktasın!

Üç peygamberlik döneminin orta harfî, on birinci ayetteki 1290 yılda temsil edildiği üzere, Abram ile Pavlus'un 430 yıllık ahit zamanı peygamberliğinin omega tamamlanmasından başka bir şey değildir. Millerci anlayışla yorumlanan ayet, papalık için otuz yıllık bir hazırlık dönemini ve bunu izleyen 1260 yıllık papalık zulmünü tanımlar. Abram'ın 430 yılı, belirli bir ulusta esareti ve kurtuluşu temsil eder; buna, ilk otuz yılın Rab'bin Abram'la ahde girmesini temsil etmesi eşlik eder. Kâhinler için otuz yıllık hazırlık, zamanın sonu döneminde, 1989'da başladı ve bu otuz yıl, ayetin ıssız bırakan iğrençliğinin yerleştirileceğini belirttiği Pazar yasasında sona erer; ardından da Vahiy on üçte Yuhanna'nın 42 simgesel ayıyla uyumlu olarak Tanrı'nın halkına 1260 simgesel yıl boyunca zulmedecek.

Yüz kırk dört binin reform hareketi, Rab Pazar yasasıyla başlayan gece yarısı krizinde hizmet edecek bir kâhinliği hazırlama işine başladığında, 1989'da başladı. Alfa ve Omega, Hiddekel'in sularının üzerinde durdu ve her iki elini de göğe kaldırarak, 18 Temmuz 2020'den Temmuz 2023'e kadar süren dağılma tamamlandığında, Mesih'in tanrısallığını insanlıkla birleştirme işiyle bağlantılı harikaların sona ereceğine dair yemin etti.

Bu, onuncu bölümün, yedi gök gürlemesinin doğrultusundaki aynı beyanıdır; çünkü O orada yalnızca zamanın peygamberî uygulamasını sona erdirmekle kalmadı, aynı zamanda yedinci borazanın çalınması günlerinde Tanrı'nın sırrının tamamlanacağını da belirtti. Daniel kitabının on ikinci bölümündeki paralel pasaj, dağıtılmanın 2023 Temmuz ayında sona erdiğinde Tanrı'nın halkının mühürlenmesinin tamamlanmasının nihayete ereceğini belirtir; bu, her iki paralel pasajda da Mesih'in elini kaldırıp yemin etmesiyle aynı zamana denk gelen yedinci borazanın çalınmasıyla temsil edilir.

Daniel 12. bölümün üçlü mesajının ilk peygamberlik dönemi ile son peygamberlik dönemi, alfa ve omega imzası taşır. Yedinci ayetteki ilk dönem, on ikinci ayetin başlangıcını işaretlediği aynı dönemin sonunu tanımlar. Yedinci ve on ikinci ayetlerin ortasında, 1989'daki zamanın sonundan lütuf kapısının kapanışına kadar olan tarih temsil edilir. Yedinci ayetin alfa dönemi ile on ikinci ayetin omega tarihinin ortasında, insanlığın Pazar yasasından Mikail ayağa kalkana kadar sürecek son isyanı temsil edilir ve bu, Mikail'in ayağa kalktığı bölümün bizzat kendisinde temsil edilir.

Orta dönemin isyanı esas itibarıyla isyanın dış tarihidir, ancak ilk otuz yıl, takip eden 1260 döneminde temsil edilen dış güçlerle doğrudan karşı karşıya olan rahiplerin hazırlığının iç tarihidir.

Orta dönem, İbranice alfabenin on üçüncü harfinin isyanını temsil eder ve deneme süresi uzarken yeryüzünde büyük mücadelenin son savaşını tasvir eder; bu esnada içsel olanla birleşir. Onun dışsal ve içsel birleşimi, Daniel'in son görüşünün mesajıdır; bu mesaj Hiddekel nehriyle ve Alfa ve Omega'nın imzasını da taşıyan, hakikatin yapısı üzerine kurulmuş üç bölümle temsil edilir. İlk ve son bölüm, sonsuza dek parlayan yıldızlar olarak tasvir edilen Tanrı'nın halkının mühürlenmesini

ele alır. Ortadaki isyan bölümü, on birinci ayette 1290 yıl ile temsil edilen aynı tarihi tanımlar; bu ayet, aynı yapının orta ayetidir.

Mesih peygamberlik çerçevesi içinde elini kullandığında bu, birçok gerçeği temsil eder; fakat aynı zamanda halkını götürdüğü yolu da temsil eder. İsa Mesih'in vahyinin açığa çıkarılması 2023 Temmuz'unda başladı. Bu açığa çıkarılma, yedi gök gürlemesinin açılmasını ve Daniel kitabında on ikinci bölümde temsil edilen mesajı da içerir. Bu açılma, 1989'da başlayıp Pazar yasasında sona eren kırkıncı ayetin gizli tarihi içinde gerçekleşir. O tarihte Tanrı'nın halkı mühürlenecek ve Kutsal Ruh'un dökülmesiyle mühürlenecektir. Kutsal Ruh'un son dökülüşü, Vahiy'in sekizinci bölümünde, yedinci ve dolayısıyla son mühür olarak temsil edildiği yerde tanımlanır. Yahuda oymağından Aslan, yedi mühürle mühürlenmiş kitabı açmak için beşinci bölümde galip geldi.

Altıncı mühür, altıncı bölümün sonunda, günah için artık aracılığın bulunmadığı dönemde kimin ayakta durabileceği sorusunu gündeme getirdi.

Çünkü O'nun gazabının büyük günü geldi; ve kim ayakta durabilecektir? Vahiy 6:17.

Bir sonraki bölüm — ya da isterseniz bir sonraki ayet —, Pazar yasası krizi sırasında Tanrı'nın krallığına toplanan büyük kalabalığı ve yüz kırk dört binin mühürlenmesini tanıtır. Yüz kırk dört bin, altıncı mührün sorusunun cevabıdır. Onlar yedinci bölümde temsil edildikten sonra, bu kez sekizinci bölüm yedinci ve son mührün kaldırıldığını belirtir.

Yedinci mührü açınca, gökte yarım saat kadar bir sessizlik oldu. Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm; onlara yedi borazan verildi. Elinde altın bir buhurdan olan başka bir melek geldi ve sunağın yanında durdu; ona, tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunması için çok tütsü verildi. Kutsalların dualarıyla birlikte tütsünün dumanı, meleğin elinden Tanrı'nın önüne yükseldi.

Ve melek buhurdanı aldı, onu sunağın ateşiyle doldurdu ve yeryüzüne attı; sesler, gök gürlemeleri, şimşekler ve bir deprem oldu. Vahiy 8:1-5.

Yeşaya'nın altıncı bölümünde bir "kömür" olarak temsil edilen ve Bayan White'ın arınmanın bir simgesi olarak tanımladığı "ateş", sunaktan alınır ve yeryüzüne atılır. Pentekost'ta gökten gelen "ateş", "ateş" dilleri olarak tasvir edildi. "Ateş", Antlaşma'nın Habercisi'nin Levi'nin oğullarını arındırmak için kullandığı şeydir.

"'Yelpazesi O'nun elindedir; harman yerini iyice temizleyecek ve buğdayını ambara toplayacaktır.' Matta 3:12. Bu, arındırılma zamanlarından biriydi. Gerçeğin sözleri aracılığıyla saman buğdaydan ayrılıyordu. Azarı kabul edemeyecek kadar boş gururlu ve kendini beğenmiş, alçakgönüllü bir yaşamı benimseyemeyecek kadar dünyayı seven birçok kişi İsa'dan yüz çevirdi. Bugün de birçokları aynı şeyi yapmaktadır. Canlar bugün, Kefarnahum'daki havrada bulunan o öğrencilerin sınındığı gibi sınanmaktadır. Gerçek yüreğe ulaştırıldığında, yaşamlarının Tanrı'nın isteğine uygun olmadığını görürler. Kendilerinde bütünüyle bir değişikliğin gerekli olduğunu görürler; fakat benliği inkâr eden işe girişmeye istekli değildirler. Bu nedenle günahları açığa vurulduğunda öfkelenirler. Öğrencilerin İsa'yı bırakıp, 'Bu çetin bir sözdür; bunu kim dinleyebilir?' diye söylenerek ayrılmaları gibi, onlar da

gücenip uzaklaşırlar.” Çağların Arzusu, 392.

Ateş, İlyas’ın sunusunun üzerine inen şeydir; Gidyon’un meleğe sunduğu sununun üzerine de indi. Arındırmanın "ateşi" Tanrı’nın Sözüdür; çünkü kutsal kılınmak, O’nun Sözüyle kutsallaştırılmaktır. Yedinci mühür açıldığında yeryüzüne atılan "ateş", son günlerde, yedinci borunun çalınışı sırasında, yedi gök gürlmesiyle temsil edilen ve son günlere dek mühürlenmiş olan Daniel 12’deki üç peygamberlik dönemiyle doğrulanan olayların nihai ve kusursuz gerçekleşmesi esnasında mühürü açılan peygamberlik mesajına verilen gücü işaret eder.

İnsanlığın deneme süresinin sona ermesinden hemen önce mühürü açılan İsa Mesih’in Vahyi; yedi gökgürültüsünün mühürünün açılmasını, yedinci mührün kaldırılmasını, Daniel kitabının on ikinci bölümünün mühürünün açılmasını ve Daniel kitabının on birinci bölümünün kırkinci ayetinde yer alan gizli tarihin mühürünün açılmasını içerir; bu, meleğin keten giysili adama “Bu harikaların sonu ne olacak?” diye sorduğu tarihin ta kendisidir.

Keten giysili adam yanıt verdi ve şöyle dedi—2023 yılının Temmuz ayında bekleme süresinin sonuna vardığında, yüz kırk dört binin mühürlenmesinin tarihine ulaşmış olursun.

O ayrıca şunu söyledi: Vahiy’in on birinci bölümündeki üç buçuk simgesel günün sonunda, 1798’deki sonun zamanı ile örneklendirildiği gibi, Daniel kitabından bir peygamberlik mesajının mühürü açılacaktı. O zaman, üç buçuk simgesel günün sonunda mühürü açılacak olan hakikat, Daniel kitabının mühürlenmesini ve mühürünün açılmasını belirleyen ve tanımlayan o dokuz ayetin içinde yer alacaktı.

Bu konulara bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Mesih bu dünyaya geldiğinde, nesilden nesile aktarılagelen gelenekler ve Kutsal Yazıların insani yorumu, insanlardan İsa’daki hakikati gizledi. Hakikat, bir yağın geleneğin altında gömüldü. Kutsal Yazıların ruhsal anlamı yitirildi; çünkü insanlar imansızlıkları içinde göksel hazinenin kapısını kilitlediler. Karanlık yeryüzünü kapladı, koyu bir karanlık da insanları. Hakikat gökten yeryüzüne baktı; ancak hiçbir yerde ilahi iz açığa çıkmadı. Ölüm örtüsü gibi bir kasvet yeryüzünü kapladı.

Ama Yahuda oymağından Aslan galip geldi. İlahi öğreti kitabını kapatan mühürü açtı. Dünyanın saf, katışıksız hakikati seyretmesine izin verildi. Hakikatin kendisi karanlığı geri püskürtmek ve yanılgıyı bertaraf etmek için indi. Gökten, dünyaya gelen herkesi aydınlatacak ışıkla bir Öğretmen gönderildi. Bilgiyi, peygamberliğin güvenilir sözünü iştihakla arayan erkekler ve kadınlar vardı; ve o geldiğinde, karanlık bir yerde parlayan bir ışık gibiydi. Spalding Magan, 58.

Yazıcılar ve Ferisiler Kutsal Yazıları açıkladıklarını iddia ediyorlardı, ama onları kendi düşünce ve geleneklerine göre açıklıyorlardı. Gelenekleri ve ilkeleri giderek daha da zorlayıcı hâle geldi. Ruhsal anlamıyla, Kutsal Söz halk için mühürlü bir kitap gibi oldu; anlayışlarına kapalıydı. Signs of the Times, 17 Mayıs 1905.